

VESTRE LANDSRET
DOM
afsagt den 1. september 2026

Sagen er behandlet for lukkede døre.

Sag BS-16867/2026-VLR og BS-17321/2026-VLR
(10. afdeling)

Klager (Biologisk far)
(advokat Lars Buurgaard Sørensen, beskikket)

og

Klager (Biologisk mor)
(advokat Michael Alstrup Kristensen, beskikket)

mod

Ankestyrelsen

Yderligere part

Barn
(advokat Jesper Baden Andersen, beskikket)

Byretten i Hjørring har den 31. marts 2026 afsagt dom i 1. instans (sag BS-36342/2025-HJO).

Landsdommerne Lars Christensen, Astrid Bøgh og Rasmus Foged har deltaget i ankesagens afgørelse.

Påstande

Klager (Biologisk far) og Klager (Biologisk mor), har gentaget deres påstand for byretten om ophævelse af Ankestyrelsens afgørelse af 1. juli 2025 om bortadoption uden samtykke af deres søn Barn. -

Indstævnte, Ankestyrelsen, har påstået dommen stadfæstet.

Barn har ikke nedlagt nogen påstand.

Forklaringer

Klager (Biologisk far) har afgivet supplerende forklaring.

Klager (Biologisk far) har forklaret, at han og Klager (Biologisk mor) officielt flytter sammen i næste uge. Han og Klager (Biologisk mor) gik fra hinanden under graviditeten med Barn på grund af uenigheder. Han trak sig lidt, fordi han havde brug for at tænke sig om, og han var derfor ikke med til fødslen. Han har aldrig set Barn, og forældrekompetenceundersøgelsen indebar ikke samspilsobservationer af dem. Han sikker på, at det ville have givet et andet resultat, hvis det var sket. Det bygger han på, at han boede sammen med sin søn Søsken 2 de første tre år af Søsken 2's liv, og det gik godt. Han passede ham på lige fod med moderen. De modtog støtte hertil, men fik ingen påtaler. Han mener, at han er en slags førstegangsfar, da det er en del år siden, han har haft noget med sin ældste søn at gøre. -

Han er overbevist om, at han vil kunne blive i stand til at varetage den fulde omsorg for Barn med den rette hjælp og støtte. Han vil gerne tage imod dette, men har ikke fået noget tilbudt. Han har ikke fået oplysninger om Barns forhold fra myndighederne, men har hørt, at Barn skulle have været flyttet til en ny familie, og det bekymrer ham. -

Han og Klager (Biologisk mor) er endnu ikke nået frem til en 100 % fast beslutning om, hvorvidt de vil søge samvær med Barn i tilfælde af bortadoption.

Han er bekymret for Kommunes rolle i sagen. Der har været en del af fentlig debat om, at Kommune har behandlet sager af denne art for kert, og han frygter, at dette også kan være tilfældet med deres sag. -

Supplerende oplysninger

Det fremgår af dom af 10. februar 2026 fra Retten i Hjørring, at Klager (Biologisk far) og Klager (Biologisk mor) den 16. juni 2025 fik endnu et fællesbarn, kaldet

Søsken 1. Ved dommen stadfæstede byretten en afgørelse af 12. august 2025 fra Ankestyrelsen, der havde tiltrådt en afgørelse af 17. juni 2025 fra børne- og ungdomsretten i Kommune om anbringelse af Søsken 1 uden for hjemmet med en genbehandlingsfrist på 3 år. -

Anbringender

Klager (Biologisk far) har til støtte for påstanden navnlig gjort gældende, at ingen af betingelserne i adoptionslovens § 9, stk. 3, jf. stk. 2, er opfyldt. Han har ikke fået tilbudt den fornødne støtte forud for anbringelsen i medfør af barnets lov § 47, stk. 1, nr. 1. Det er ikke med forældrekompetenceundersøgelsen dokumenteret, at han varigt vil være ude af stand til at varetage omsorgen for barnet, eller at det vil være bedst for Barn at blive bortadopteret.

Klager (Biologisk mor) har tilsluttet sig de synspunkter, som Klager (Biologisk far) har anført. Hun har supplerende anført, at Barn er hendes første barn, og at der ikke foreligger den meget høje grad af sandsynlighed for, at hun varigt vil være ude af stand til at varetage omsorgen for ham, som kræves i en sådan situation. -

Ankestyrelsen har til støtte for påstanden gjort gældende, at betingelserne i adoptionslovens § 9, stk. 3, jf. stk. 2, er opfyldt. Forældrene har været tilbudt støtte fra kommunen, hvilket de ikke fuldt ud har taget imod, og efter sagens oplysninger er betingelserne for anbringelse af Barn uden for hjemmet efter barnets lov § 47, stk. 1, nr. 1, opfyldt. Det er tillige ved de foretagne forældrekompetenceundersøgelser dokumenteret, at begge forældre med høj grad af sandsynlighed varigt vil være ude af stand til at varetage omsorgen for Barn. Det vil desuden være bedst for Barn at blive bortadopteret, da det må påregnes, at han i modsat fald vil være anbragt gennem hele sin barndom med de negative konsekvenser, det vil indebære for ham. -

Landsrettens begrundelse og resultat

Efter adoptionslovens § 9, stk. 2, kan adoption i særlige tilfælde meddeles uden forældrenes samtykke, hvis væsentlige hensyn til, hvad der er bedst for barnet, taler for det. Efter § 9, stk. 3, kan adoption efter stk. 2 meddeles, hvis betingelserne for anbringelse af barnet uden for hjemmet i § 47, stk. 1, nr. 1 eller 2, i barnets lov er opfyldt, og det er sandsynliggjort, at forældrene varigt vil være ude af stand til at varetage omsorgen for barnet, og at adoption af hensyn til kontinuiteten og stabiliteten i barnets opvækst vil være bedst for barnet. -

Barn blev ved fødslen den Dato 2024 anbragt i en plejefamilie uden forældrenes samtykke, og han har siden været anbragt uden for hjemmet. Efter en samlet vurdering af sagens oplysninger, herunder navnlig indholdet af forældrekompetenceundersøgelserne af 17. december 2024, finder landsretten, at betingelserne i barnets lov for anbringelse uden for hjemmet er opfyldt. -

Spørgsmålet er herefter, om der er en høj grad af sandsynlighed for, at forældrene varigt vil være ude af stand til at varetage omsorgen for Barn uanset -

støtteforanstaltninger, jf. herved bl.a. U.2019.1565H, og om adoption vil være bedst for Barn af hensyn til kontinuiteten og stabiliteten i hans opvækst.

Det fremgår af forarbejderne til adoptionslovens § 9, stk. 3, at barnets alder har betydning ved vurderingen af, om det er sandsynliggjort, at forældrene varigt er uden forældreevne, og at der alt andet lige skal mere til for at sandsynliggøre, at dette er tilfældet, hvis der er tale om et helt lille barn, end hvis der er tale om et større barn, hvor det har været muligt at vurdere forældreevnen og relationen mellem barnet og forældrene i en periode. Er der tale om et helt lille barn, stilles der således større krav til sandsynliggørelsen af den manglende forældreevne. -

Barn er Klager (Biologisk mor)s første barn. Klager (Biologisk far) har udover Barn og lillesøsteren Søsken 1 også et barn, Søsken 2, født i 2012, som han ifølge sin egen forklaring har boet sammen med i tre år efter fødslen, men på tidspunktet for forældrekompetenceundersøgelsen ikke havde haft kontakt med de seneste 6 år.

Efter indholdet af navnlig forældrekompetenceundersøgelserne fra 17. december 2024 og oplysningerne om de gennemførte støtteforanstaltninger både før og efter fødslen, herunder i forhold til Klager (Biologisk mor)s samvær med Barn, og de fremsatte tilbud om støtte til Klager (Biologisk far) finder landsretten, at der foreligger en høj grad af sandsynlighed for, at begge forældre uanset støtteforanstaltninger varigt vil være ude af stand til at varetage omsorgen for Barn. -

Landsretten har herved lagt vægt på, at Barn er en sårbar dreng, som i udpræget grad har brug for sensitive omsorgspersoner, der påtager sig ansvaret for samspillet og kan opmuntre ham til social kontakt. -

Landsretten har endvidere lagt vægt på, at Klager (Biologisk far) ikke har ønsket samvær med Barn, før resultatet af forældrekompetenceundersøgelsen forelå. Det fremgår desuden af forældrekompetenceundersøgelsen af Klager (Biologisk far), at hans ressourcer i sit forældreskab ikke er tilstrækkelige til at sikre Barns trivsel og udvikling, ligesom det er usandsynligt, at Klager (Biologisk far) vil kunne udvikle sine forældreevner i et omfang, hvor han vil kunne varetage den daglige omsorg for Barn under dennes opvækst. -

For så vidt angår Klager (Biologisk mor) har landsretten tillige lagt vægt på, at det af forældrekompetenceundersøgelsen fremgår, at hun har store sociale, følelsesmæssige og kognitive vanskeligheder, men at hun ikke har en bevidsthed herom og ikke oplever behov for støtte. Hun har et meget lavt dagligdags funktionsniveau og massive mentaliseringsmæssige vanskeligheder, og hendes vanskeligheder vurderes at være gennemgribende, omfattende og af stationær karakter. Hendes vanskeligheder vurderes at udgøre alvorlige risikofaktorer i

forhold til Barn, og hendes følelsesmæssige vanskeligheder vurderes potentielt skadelige for Barns trivsel og udvikling.

Landsretten finder efter en samlet vurdering, at væsentlige hensyn til kontinuiteten og stabiliteten i Barns opvækst indebærer, at adoption vil være bedst for ham. Alternativet til en adoption vil således være, at Barn med høj grad af sandsynlighed vil skulle tilbringe hele sin barndom hos en professionel plejefamilie med den usikkerhed, dette indebærer, f.eks. hvis aftalen om plejeforholdet opsiges.

Landsretten tiltræder derfor, at betingelserne i adoptionslovens § 9, stk. 3, jf. stk. 2, er opfyldt.

Landsretten stadfæster herefter byrettens dom.

THI KENDES FOR RET:

Byrettens dom stadfæstes.

Ingen af parterne betaler sagsomkostninger for landsretten til nogen anden part eller til statskassen.

Publiceret til portalen d. 01-09-2026 kl. 10:00

Modtagere: Klager (Biologisk mor), Indstævnte Ankestyrelsen, Advokat (L) Jesper
Baden Andersen, Klager (Biologisk far)